

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123208726
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3123208726.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

15Csp/57/2023

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX/XX, E. F. G., zastúpená Občianskym združením ZASTAVME ÚŽERU – Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, IČO: 512 55 022, so sídlom: H. I. XXXX/XXX-XX, E. F. G., o zaplatenie 1.056,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

15Csp/57/2023

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

15Csp/57/2023

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 29.09.2023 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.056,16 eur s riadnym úrokom 30% ročne zo sumy 897,30 eur od 25.02.2021 do 13.08.2021 a zo sumy 887,30 eur od 14.08.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 897,30 eur od 25.02.2021 do 13.08.2021 a zo sumy 887,30 eur od 14.08.2021 do zaplatenia a s nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky 88,71 eur.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej, ktorá bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Právny predchodca postupcu uzatvoril so žalovanou dňa 13.12.2014 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu postupcu poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo forme úverového rámca 600,00 eur a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Právny predchodca postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná porušila svoje povinnosti podľa zmluvy, a tak postupca ku dňu 24.02.2021 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 1 066,16 eur, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 897,30 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 133,86 eur a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 35,00 eur. Žalovaná po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vykonala úhradu v sume 10,- eur, ktorá bola započítaná na istinu, a teda na istine si žalobca uplatňuje sumu 887,30 eur.

3. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Poukazovala na porušenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď žalovanú veriteľ neupozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, namietala tiež nepreukázanie doručenia vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa predloženej platobnej histórie, žalovaná naposledy uhradila splátku dňa 19.7.2020 vo výške 45,- eur. Postupca si dňa 1.10.2020 zaúčtoval náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 35,- eur. Od uvedeného obdobia až do 26.2.2021 postupca žiadnym spôsobom nekontaktoval žalovanú k úhrade dlžnej sumy. Mala za to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatný právny úkon, a preto postupca nemohol postúpiť svoju pohľadávku na žalobcu. Poukazovala na nedodržanie ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Tvrdila, že jednou z podmienok postúpenia je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. taká pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. V tomto prípade zmluva neobsahovala dátum konečnej splatnosti (išlo o revolving), preto by súd podľa nej mal skúmať, či predmetom postúpenia bola pohľadávka, pri ktorej bola v súlade so zákonom vyhlásená predčasná splatnosť. Vychádzajúc zo zásady, že nikto nemôže na iného previesť viac práv než má je podľa žalovanej zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a teda žalobca podľa nej nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom. Okrem toho tvrdila, že pokiaľ čerpala z úverového rámca sumu 1 959,89 eur a uhradila sumu 4 692,38 eur, podstatným spôsobom úver preplatila. Poukazovala na zmätočnosť zmluvy, kde výška spotrebiteľského úveru je uvedená v zmluve dvoma rôznymi sumami - ako výška úverového rámca 5.000,- eur a aktuálna výška úverového rámca 600,- eur. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne za akých okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca a tiež podľa nej zo zmluvy nevyplýva ani konkrétna výška splátky úveru, pretože formulácia „minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur“ nie je dostatočne určitá. Úver považovala za bezúročný a bez poplatkov.

4. V ďalšom konaní žalobca uvádzal, že v danom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach, a preto na zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 53 ods. 9 rovnako ani ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená (aj keď ju možno objektívne predvídať vo vzťahoch na dobu určitú) a závisí od doby trvania samotného záväzku. Záväzková vzťahy s opakujúcim sa plnením nezanikajú splnením v pravom slova zmysle slova, ale uplynutím času, výpoveďou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom. (...) Na právne vzťahy s opakujúcim sa plnením nemožno § 565 aplikovať. Preto nebol povinný dodržať ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, napriek tomu dodržal všetky podmienky stanovené týmto ustanovením. Postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovanou v bode 7.1 písm. a) Zmluvy. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 01.12.2020 a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2021. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 26.02.2021 vyzvaný na splnenie pohľadávky vo výške 1.066,16 eur, ktorý dlh žalovaná neuhradila a bola vo viac ako 90 dní trvajúcim nepretržitom omeškaní. Nesúhlasil s tým, že úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov. Štandardná mesačná splátka, ktorú bola žalovaná povinná plniť, bola stanovená minimálne vo výške 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur k 10. dňu v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. V zmysle bodu 3.2 zmluvy banka výšku mesačnej splátky vypočítanú podľa zmluvy oznamovala dlžníkovi vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov a teda, dlžník mal presnú vedomosť, aká je jej aktuálna výška. Mal za to, že nie je daná jeho povinnosť predkladať dôkaz o splnení povinnosti skúmania odbornej starostlivosti spolu so žalobou a nie je povinný preukazovať splnenie bonity spotrebiteľa, ak táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná a spotrebiteľ túto skutočnosť nenamietal. Skúmanie bonity nebolo v tomto konaní sporné, preto nastupujú účinky nespornosti skutkových tvrdení žalobcu. Súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaná nenavrholala a nepredložila vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny zástupca žalobca neskúmal bonitu, ale sa ani touto argumentáciou v konaní nebránila. Žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca pred poskytnutím úveru riadne preskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom zobral v úvahu najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a účel spotrebiteľského úveru, pričom dospel k záveru o tom, že žalovaná je ku dňu vykonania overenia tejto schopnosti schopná úver splácať za dohodnutých podmienok. Keďže tieto skutkové tvrdenia nie sú medzi stranami sporu sporné, súd si je tieto tvrdenia

povinný v konaní osvojiť ako zistený skutkový stav. Poukázal na to, že je to práve spotrebiteľ, ktorý je povinný uvádzať pravdivé údaje vo svojej žiadosti o úver a pokiaľ spotrebiteľ uvádza vedome nepravdivé údaje, koná zlomyseľne s cieľom vylákať úver od veriteľa, veriteľ má len limitované možnosti, ako overiť spotrebiteľom uvádzané údaje.

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 22.02.2024, na ktoré sa dostavil zástupca žalovanej. Žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, pričom podaním doručeným súdu dňa 21.02.2024 sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil, aby súd vec pojednával a rozhodol aj v jeho neprítomnosti. Na pojednávaní zástupca žalovanej zotrval na všetkých produkovaných námietkach a doplnil, že pokiaľ žalobca v žalobe operoval s Obchodným zákonníkom, ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah, na ktorý sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona 129/2010 Z. z.. V úverovej zmluve nie je jasne určená výška úveru, výška splátky, ale ani doba trvania zmluvy, ani celková výška úveru. Čo sa týka výziev vyhotovených veriteľom, tieto nie sú platné právne úkony, pretože nie je v nich vymedzené, s ktorými splátkami konkrétne a za akú dobu je žalovaná v omeškaní. Vymedzenie dlžnej sumy bolo zmätočné a v oznámení o zosplatnení úveru sa uvádza iná suma poskytnutého úveru, ako vyplýva zo zmluvy. Nemal vedomosť, že by bol veriteľ overoval žalovanú v nejakom registri, od žalovanej veriteľ nežiadal žiadne doklady, z ktorých by vyplývali jej výdavky napr. na bývanie, alebo na splatenie iných úverov a mal za to, že veriteľ neskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Ako vyplýva z výpisu z obchodného registra, spol. CETELEM SLOVENSKO a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia ku dňu 30.06.2016 zanikla bez likvidácie a jej právnym nástupcom sa stala spol. BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, zapísaná v obchodnom registri Paríž pod č. 542 097 902 RCS Paris, so sídlom 1 Boulevard Haussmann 75009, Paríž, Francúzsko, ktorá na území Slovenskej republiky koná prostredníctvom organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713.

8. Dňa 21.06.2023 spol. BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, zapísaná v obchodnom registri Paríž pod č. 542 097 902 RCS Paris, so sídlom 1 Boulevard Haussmann 75009, Paríž, Francúzsko, ktorá na území Slovenskej republiky koná prostredníctvom organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713 ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postupca postúpil na postupníka pohľadávky spolu s príslušenstvom a právami s nimi spojenými, pričom v zmysle prílohy k zmluve bola na postupníka postúpená aj pohľadávka voči žalovanej uplatnená v tomto konaní. Písomnosťou zo dňa 03.07.2023 bolo žalovanej postupcom oznámené postúpenie pohľadávky na žalobcu.

9. Zo zmluvy označenej ako Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 13.12.2014 vyplýva, že túto zmluvu uzatvorila spol. CETELEM SLOVENSKO a.s. ako veriteľ a na strane dlžníka zmluva bola uzatvorená so žalovanou. Uzavretie zmluvy medzi stranami sporné nebolo. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru do výšky schváleného úverového rámca 5.000,- eur, pričom v zmluve sa uvádza, že aktuálna výška rámca je 600,- eur. Podľa bodu 1.3 veriteľ bol oprávnený na základe priebežného vyhodnocovania bonity, platobnej disciplíny a potrieb klienta jednostranne zvýšiť výšku aktuálneho úverového rámca najviac však do výšky úverového rámca dohodnutého v základných podmienkach zmluvy. Podľa bodu 2.1 zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v pravidelných splátkach vo výške minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, vždy k 10. dňu v mesiaci pri úrokovej sadzbe 30 % ročne, RPMN 34,48%, priemernej hodnote RPMN 24,28%. Prvá splátka bola splatná na 10.deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie úveru.

10. Podľa platobnej histórie žalovaná uhradila celkovo 4.692,38 eur a následne ešte sumu 10,-eur, teda spolu 4.702,38 eur, čo potvrdil aj žalobca. Súd vychádzal z tvrdení žalobcu, že z úverového rámca žalovaná vyčerpala sumu 4.197,60 eur.

11. Listom zo dňa 26.02.2021 spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. ako pôvodný veriteľ vyhlásila mimoriadnu splatnosť tohto revolvingového úveru k 24.02.2021 z dôvodu porušenia povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas, pričom žalovanú vyzvala na úhradu dlhu. Dlžná suma bola vyčíslená na

sumu 1.066,16 eur a pozostáva z istiny 897,30 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného v sume 133,86 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 35,- eur. K listu bola predložená doručka o doručení zásielky žalovanej dňa 03.03.2021. Vyhláseniu predčasnej splatnosti predchádzala výzva na plnenie zo dňa 01.12.2020 na sumu 260,- eur s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v prípade neuhradenej omeškaných splátok. Podľa sledovania poštových zásielok, táto listina bola žalovanej doručená dňa 07.12.2020.

12. Zákonné ustanovenia:

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa ust. § 2 písm. a), b), d), g) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

Podľa § 7 ods. 1 zákona, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 17 ods. 1 a 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (21.06.2023), (1) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou

pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. (3) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie, alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Z doložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nároky vzniknuté mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.12.2014. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej dňa 13.12.2014, je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu. Podľa predloženej zmluvy zo dňa 13.12.2014 spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. ako veriteľ poskytla žalovanej revolvingový spotrebiteľský úver vo výške úverového rámca 600,- eur. Keďže sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Po jej preskúmaní súd že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere nemá všetky potrebné náležitosti, keď nie je zrozumiteľne vymedzená výška splátky, ktorú má dlžník každý mesiac hradiť (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona). Súd konštatuje, že výška minimálnej splátky je síce uvedená v zmluve, kde sa uvádza, že klient je povinný splácať revolvingový úver formou pravidelných mesačných splátok vo výške minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, avšak takéto uvedenie výšky splátky súd považuje za neurčité a pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. Pokiaľ však má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy, ale navyše k tomu počítať a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa zložité. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného „vzorca“. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške, riadne, a to naviac, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby bola určito a presne vymedzená výška splátok. Preto súd vyvodil, že na túto časť určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že nie je jasná výška úverového rámca, nakoľko vzťah medzi výškou úverového rámca v sume 5.000,- eur a aktuálnou výškou úverového rámca v sume 600,- eur vyplýva z bodu 1.3 zmluvy a je jasné, že suma 5.000,- eur predstavuje maximum, do ktorého by po splnení ďalších podmienok mohol byť rámec navýšený. Rovnako tak sa súd nestotožnil ani s tým, že v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy, pretože to, že ide o zmluvu na dobu neurčitú, vyplýva z bodu 2.1 zmluvy. Celková suma, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, na absenciu ktorej tiež žalovaná poukazovala, sa objektívne nedá vyčísliť, nakoľko v čase uzavretia zmluvy nie je jasné, akú sumu z poskytnutého rámca dlžník vyčerpá, od ktorého čerpania sa potom odvíja aj suma, ktorú bude treba za toto čerpanie splatiť. S poukazom na uvedenú absenciu riadneho – jednoznačného a zrozumiteľného uvedenia výšky splátky súd konštatuje, že riadne a zrozumiteľne vymedzená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zák. v zmluve chýba, čo je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona dôvodom pre konštatovanie bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súd nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že postačí, ak výška splátky bola určená v mesačnom výpise, nakoľko na to, aby bolo učinené zadost' ust. § 9 ods. 2

zákona č. 129/2010 Z.z. nestačí, aby niektorá náležitosť bola uvedená dodatočne po uzavretí zmluvy, keď náležitosti majú byť v zmysle tohto zákonného ustanovenia jednoznačne vymedzené už priamo v zmluve.

14. Okrem toho je tu aj ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a síce súd dospel k závere o hrubom porušení povinnosti veriteľa overiť si schopnosť dlžníka úver splácať. Podľa citovaného ustanovenia, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za takéto porušenie sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jeho schopnosti splácania úveru. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale ani z iných v spise sa nachádzajúcich listinných dôkazov nevyplýva, že by veriteľ bol býval akýmkoľvek spôsobom skúmal bonitu žalovanej. Nie sú uvedené (v zmluve, ale ani v inom dokumente) žiadne, ani len základné údaje o jej stave, príjmoch, výdavkoch, nie sú zrejmé podklady, ktoré mali veriteľovi slúžiť na overenie solventnosti dlžníka, pričom žalovaná potvrdila, že žiadne doklady od nej veriteľ v tomto smere ani nežiadal. Nie je ani preukázané, že by si veriteľ overil dlžníčku lustráciou v dostupných registroch, aby zistil, či má v danom čase aj iné záväzky, ak áno v akej výške a či je s ich úhradou v omeškaní, alebo tieto iné dlhy riadne spláca. Z obsahu pripojených listín naopak vyplýva, že žalovanej bol úver poskytnutý bez akýchkoľvek údajov o jej príjmoch, výdavkoch, stave, teda bez možnosti urobiť si akýkoľvek obraz o jej sociálnych a zárobkových pomeroch. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že žalobcu výslovne vyzval na to, aby sa k tejto otázke vyjadril, súd žalobcovi vytvoril procesný priestor na to, aby preukázal to, že sa veriteľ skúmaním bonity žalovanej zaoberal, avšak tento priestor žalobca nevyužil, keď žiadne dôkazy v tomto smere nepredložil. Na výzvu súdu žalobca opísal príslušné zákonné ustanovenia týkajúce sa skúmania bonity a tvrdil, že skutočnosť, že s odbornou starostlivosťou skúmal bonitu žalovanej, je žalovanou nepopretým tvrdením, a preto súd nemá možnosť vychádzať z ničoho iného ako z toho, že ide o nesporné tvrdenie. Poukazoval na to, že súd by nemal sám iniciatívne zisťovať rozsah splnenia tejto povinnosti, ak žalovaná jej splnenie nepopiera. S touto konštrukciou sa súd nestotožnil. Odhliadnuc od toho, že aj žalovaná po doručení tohto vyjadrenia na pojednávaní následne poukázala na to, že nebola skúmaná bonita, súd uvádza, že aj keby tak žalovaná neučinila, súd v tomto prípade nerozporuje tvrdenia ohľadom skúmania bonity namiesto žalovanej, ale skúma (ako bude ďalej uvedené) podmienky aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, čo je povinnosťou súdu, a to aj bez návrhu, teda vtedy, keď to žiadna zo strán nenamieta. Napokon, treba uviesť, že žalobca ani žiadne konkrétne skutkové tvrdenia ohľadom skúmania bonity neprodukoval, keď len všeobecne (aj to až po výzve súdu) uviedol, že skúmal bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou, ale nekonkretizoval, aký rozsah úkonov v tomto smere vykonal, aké údaje o žalovanej a v akej kvalite mal k dispozícii (od dlžníka, či z iných zdrojov). Hoci žalobca akcentuje povinnosť žalovanej ako dlžníka uvádzať o svojich pomeroch pre účely skúmania bonity pravdivé údaje, žalobca ani neuvádza, či, aké údaje, v akom rozsahu od dlžníka zisťoval, pričom z predložených listín nevyplýva, že by žalovaná vôbec nejaké údaje majúce vplyv na posúdenie jej bonity veriteľovi oznamovala. Tieto nie sú obsahom zmluvy a nebol ani doložený žiadny formulár, kde by žalovaná relevantné údaje pre účely posúdenia schopnosti splácať úver pre veriteľa zosumariovala. Ak sa ďalej poukazuje na to, že súd by nemal opomíňať sudcovskú koncentráciu konania ohľadom tvrdení o skúmaní bonity, uvedená námietka neplatí v spotrebiteľskom spore, nakoľko v zmysle § 296 vety druhej CSP sa nepoužijú proti spotrebiteľovi ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania, a teda ju súd ani nemohol aplikovať. V kontexte námietok žalobcu dáva súd do pozornosti rozhodnutie Súdneho dvora EÚ (druhá komora) zo dňa 05.03.2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. c/a GK), zo záverov ktorého vyplýva, že čl. 8 a 23 Smernice č. 2008/48/ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnym súdom ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v čl. 8 predmetnej smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného čl. 23. Čl. 8 a 23 Smernice č. 2008/48/ES sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne. Súd má naopak za to, že je jeho povinnosťou dôsledne vyhodnotiť splnenie zákonnej povinnosti veriteľa skúmať bonitu dlžníka, pričom súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by si túto povinnosť splnil, keď ani neuniesol bremeno tvrdenia, pretože ani len netvrdil, ako skúmal bonitu, aké údaje mal, v akom rozsahu,

odkiaľ a čo vyhodnocoval, a neunesol ani dôkazné bremeno, pretože nepredložil žiaden taký dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že by sa vôbec bonitou žalovanej zaoberal, že by zisťoval od nej údaje a tieto overoval (napr. nahliadnutím do príslušných databáz úverového registra či Sociálnej poisťovne). Zhrnúc uvedené súd konštatuje, že nebolo preukázané, že by s odbornou starostlivosťou veriteľ schopnosť splácať úver zisťoval, a to napriek predošlej výzve súdu a tiež napriek tomu, že uvedený nedostatok súd predniesol na pojednávaní pri predbežnom právnom posúdení (žalobca sa však pojednávania nezúčastnil). Táto okolnosť potom musí ísť na jeho vrub.

15. Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa, pričom zákon stanovuje ako následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona. Okrem toho platí, že ak veriteľ hrubo porušil povinnosti pri zisťovaní bonity žalovaného podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, tak tým viac logicky platí (argumentom a fortiori a maiore ad minus - od väčšieho k menšiemu), že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch (hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je nepochybne viac ako nekonanie s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Teda ak dôjde k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, dôjde zároveň i k porušeniu povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských (hrubé porušenie tak konzumuje porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou). Potom je nutné tiež konštatovať, že veriteľ nemohol od žalovanej ani vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (k tomuto záveru pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoCsp/38/2020-118 zo dňa 27.05.2021).

16. Súd konštatuje, že aj keby sa nezaoberal povinnosťou veriteľa skúmať bonitu žalovanej, už aj len pre nedostatok náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (odsek 13) je úver bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovaná by bola povinná vrátiť žalobcovi len čistú nesplatenú istinu bez úrokov a poplatkov. Ak aj súd vychádza z tvrdení žalobcu, ak žalovaná vyčerpala celkovo sumu 4.197,60 eur a zaplatila sumu 4.702,38 eur, celú dlžnú istinu zaplatila, a teda niet žiadnej istiny, na ktorej zaplataenie by súd mal žalovanú zaviazat'. Žaloba v časti istiny a na ňu sa viažuceho úroku z omeškania je aj len z tohto dôvodu nedôvodná, rovnako ako žaloba v časti riadnych úrokov (pre bezúročnosť úveru). Súd preto žalobu čo do istiny, úrokov z omeškania a úrokov zamietol.

17. Ak by súd vzal do úvahy § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., potom je úver nielen bezúročný a bez poplatkov (s následkami presne takými, aké sú uvedené ako v predošlom odseku – zamietnutie žaloby), ale navyše by ani veriteľ nemohol žiadať jednorazové splatenie úveru, a teda na mimoriadne zosplatenie úveru listom zo dňa 26.02.2021 a z toho plynúcu požiadavku na zaplataenie celého úveru naraz by súd ani nemohol prihliadať, nakoľko by bolo neúčinné. Úver sa teda nestal splatným v celom rozsahu v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti, lebo pre porušenie povinnosti skúmať bonitu žalovanej nie je predmetný úver vôbec možné predčasne zosplatiť. Tento úver sa však nestal splatným celkom ani v dôsledku uplynutia konečnej splatnosti, pretože táto ešte neuplynula ani ku dňu vyhlásenia rozsudku. Zmluva výslovne neuvádzala, kedy sa stal úver celkom splatným (kedy je splatná posledná splátka úveru). Súd pritom vychádzal z bodu 2.1 zmluvy, že zmluva je uzavretá na dobu neurčitú a z čl. III.5.1 obchodných podmienok, v zmysle ktorých je zmluva o úvere uzavretá na dobu neurčitú a môže zaniknúť výpoveďou, odstúpením od nej alebo zo zákona. Žiadna z týchto skutočností, ktorá by spôsobovala zánik zmluvy, nebola tvrdená ani preukázaná. Ide tak stále o „živý“ úver z existujúcej úverovej zmluvy, ktorá trvá aj do času rozhodnutia súdu, ktorého konečná splatnosť nenastala, z ktorej teda zmluvným stranám stále plynú práva aj povinnosti (vrátane práva dlžníka čerpať z úverového rámca, splácať splátky za jednotlivé cykly vždy k 10.dňu v mesiaci). Konečná splatnosť úveru (teda konkrétny deň, kedy by sa stali najneskôr splatné všetky záväzky) nebola v zmluve stranami dohodnutá. Ide tak do dnešného dňa o „živý“ úver. Takýto úver však v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. nemôže byť predmetom postúpenia z veriteľa na tretiu osobu.

18. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že veriteľ nemôže previesť práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu a tieto ani nemôžu prejsť na tretiu osobu. Z tohto zákazu platí výnimka v prípade ak, a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa

pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené podmienky pod a/ + b/, za ktorých môže byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predmetom postúpenia, musia byť splnené kumulatívne, pričom už nespĺnenie čo i len jednej z nich má za následok, že pohľadávka bola postúpená z veriteľa na tretiu osobu v rozpore so zákonom. V prejednávanej veci nebola splnená podmienka uvedená pod písm. b/, keď sa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 na žalobcu pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nebola ani po konečnom termíne splatnosti a ani sa pohľadávka nestala splatnou pred konečnou splatnosťou, nakoľko veriteľ nebol oprávnený predčasnú splatnosť úveru vyvolať. Je preto nutné konštatovať, že k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu došlo v rozpore s týmto osobitným zákonným ustanovením, a teda takéto postúpenie je neplatným právny úkonom pre rozpor so zákonom. Súd ešte dodáva, že za určitých okolností síce cit. ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neplatí, avšak to pripadá do úvahy len za podmienok uvedených v § 17 ods. 3 tohto zákona (riešenie krízových situácií na finančnom trhu, resp. konkurzné konanie), pričom existenciu týchto výnimiek žalobca ani len netvrdil. Rovnako výnimkou je podľa § 17 ods. 3 tohto zákona prípad prechodu pohľadávky z jedného veriteľa na inú osobu (prechod – univerzálna sukcesia), avšak nie postúpenie pohľadávky (teda singulárna sukcesia). Nakoľko teda zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná, žalobca sa v dôsledku tohto úkonu, od ktorého odvodzuje v spore svoju aktívnu vecnú legitímáciu, nestal veriteľom žalovanej pohľadávky. V spore mu tak chýba aktívna vecná legitímácia, nakoľko nie je podľa hmotného práva nositeľom tvrdeného oprávnenia, o ktoré v spore ide a ktorého splnenia sa voči žalovanej domáha, čo je tiež (popri bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru a z dôvodu, že niet dlžnej istiny) dôvodom pre zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

19. Vo vzťahu k nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky v sume 35,- eur súd uvádza, že žalobca ani nepreukázal, čo konkrétne v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalovanej vyúčtoval, nepreukázal, čo všetko táto položka obsahuje, náklady bližšie nešpecifikoval. Navyše žalobca vôbec nepreukázal, že by bol tieto náklady aj reálne vynaložil a že by bol naozaj vykonal úkony týkajúce sa vymáhanej pohľadávky, na ktorých vykonanie viaže vynaloženie nákladov. V podstate žalobca v spore ani len netvrdil, čo tieto náklady v tejto sume predstavuje a za akým konkrétnym účelom boli vynaložené a či aj reálne boli vynaložené a toto ani nijako nepreukazuje. Ak si do uplatnených nákladov žalobca zhrnul aj náklady na advokáta za spísanie predžalobnej výzvy, tieto nie sú absolútne účelné, nakoľko žalobca prostredníctvom výzvy advokáta vyzýval žalovanú na zaplatenie v celom rozsahu nedôvodnej pohľadávky, vo vzťahu ku ktorej ani nemá aktívnu vecnú legitímáciu, a preto niet žiadneho dôvodu, aby mu takto neúčelné náklady boli žalovanou nahradené.

20. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v konaní celkom úspešná, nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, a preto má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

15Csp/57/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.